

N.º 12.

Dnia 14. Marca 1812.

Prefekt Departamentu Łomżyńskiego

do Wielmożnych Podprefektów.

Odbierając różnych stron doniesienia, że niektóre Pocztańty, więkzhey nad oznaczoną cenę w dzienniku Departamentowym sub Nr. 3, żądają od prenumerujących opłaty, a tém samém odstręczają od dalszego utrzymywania tak potrzebnego pisma; zawiadamiam każdego kogokolwiek to interessować może, aby nie więcéy Pocztańtom prenumeraty opłacał, iak tylko tyle, ile jest w dzienniku sub Nr. 3 oznaczonym, niemniéy, że stosownie do zniesienia się w téy mierze z Pocztańtem centralnym, stacye pocztowe otrzymały zalecenie, iżby pod żadnym pretextem wyższey opłaty nad złt. 16. rocznie, czyli kwartalnie po złt. 4. z pocztą od prenumeratorów nie żądały.

Ze zaś prenumerata dziennika kwartalnie z góry oplaca się, a do tąd takowa po upłynionym już kwartale przez prenumerujących zaspokoioną nie została, przeto wzywam każdego, iżby tak za zeszyły kwartał, iako też następujący a 1. Aprilis a. c. należność do kass pocztowych wnieść starał się, mając to na uwadze, że Drukarnia nie odbierając zapłaty, drukować dziennika Departamentowego nie jest w stanie.

Powyższe objaśnienie, aby każdego doszło wiadomości, w dzienniku departamentowym umieszcza się, exekucyą którego iak najmocniéy W.W. Podprefektom polecam.

w Łomży, dnia 10. Marca 1812.

Lasocki.

Wierzbicki, S. J.

Prefekt Departamentu Łomżyńskiego.

do wszystkich WW. Podprefektów w tymże Départementie.

Gdy Sejm ostatni, zaradzając niewyfarzającą dla terażniejszego etatu Wojska ilości produktów, uchwalił pobór onychże na przyszłość dostateczny, przeto z polecenia JW. Ministra Skarbu, pod dniem 8. b. m. i. r. wydanego, wzywam W. Podprefekta, iżby drogą przyzwoitą obwieścił wszystkich kontrybuentów, że wszelkie liwerunki dawniejszymi rozkładami za podatki lub raty dzierzawne wypisane, (wzywając dostarczenia w naturze, które prawem Seymowem zostały oznaczone) już odtąd miejsca nie mają i w magazynach przyjmowane nie będą. Również zaleci W. Podprefekt dozorcóm magazynowym, iżby żadnych produktów na rachunek zaległych podatków nie przyjmowali.

Ponieważ zaś ostatni obrachunek tych liwerunków, które w podatkach potrącone być winny, teraz dopiero nastąpić może, i aby był ukończonym, potrzeba wszystkie kwity w rękach Kontrybuentów znajdujące się w kassach Powiatowych zgromadzić, przeto W. Podprefekt ostrzeże Kontrybuentów, że jeżeli który kwitu, na liwerunek wydanego, za kwit Kassowy najdalej do dnia ostatniego Marca r. b. niezamienił, tedy kwit takowy później za żaden uważany będzie.

Co aby skutek swój wzięło JW. Minister Skarbu stosowne urządzenie wydał już W. Dyrektorowi Skarbu.

w Łomży, dnia 24. Lutego 1812.

Lasocki.

Wierzbicki, Sek. Jen.

WYPIS z protokołu Sekretaryatu Stanu

w Pałacu Naszym w Dreźnie, dnia 18. Stycznia 1812.

Frederyk August,

z Bożey łaski Król Saski, Xiążę Warszawski etc.

W celu zapobieżenia niedostatki żywności dla Wojska, przekonawszy się, że ilość produktów dekretem Naszym 24. Kwietnia 1811. na cały rok od 1. Czerwca tegoż roku do ostatniego Maja r. b. oznaczona, na wyżywienie terażniejszej liczby wojska jest niedostateczna, w moc Artykułu 4. Uchwały Seymu ostatniego po tytulem: pobór produktów dla Wojska zapadłej, dekretem Naszym 23. Grudnia roku zeszłego stwierdzonej, na przełożenie Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych po wysłuchaniu Naszej Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Ilość produktów, iako to:

Żyta korcy 157,454.

Sianą cetnarów 58,512.

Słomy cetnarów 15,887½.

Na dokompletowanie magazynów wojskowych do dnia 1. Czerwca r. b. wyrachowana i wyżej wzmiankowana Uchwała Seymowa postanowiona, ma być po ogłoszeniu niniejszego dekretu do magazynów wojskowych dostawiona.

Artykuł 2. Przyjąwszy do rozkładu na departamenta te same zasady, które w Artykule 1. dekretu 24. Kwietnia r. z. są wyrażone, mają dostawić departamenta, iak następuje:

Departament

Warszawski
Krakowski
Poznański
Kaliński
Radomski
Bydgoski
Lubelski
Płocki
Łomżyński
Siedlecki

Departament	Z y t o	S i a n o	S ł o m a
	K o r c e.	C e t n a r y.	
Warszawski	16620	4065	1677
Krakowski	15351	3755	1549
Poznański	18544	4536	1871½
Kaliński	16139	3947	1628½
Radomski	15002	3669	1512½
Bydgoski	14346	3510	1447½
Lubelski	18021	4407	1818½
Płocki	13821	3380	1394½
Łomżyński	15177	3713	1531½
Siedlecki	14433	3530	1456½
S u m m a	157454	38512	15887½

Przepisy Dekretu Naszego 24. Kwietnia 1811. w Artykułach 2. 3. i 4. zawarte, przy niniejszym na Powiaty i Kontrybuentów rozkładzie mają być ściśle zachowane; skutecznienie niniejszej Naszej Woli, Ministrowi Spraw Wewnętrznych, a umieszczenie iey w dzienniku Praw Ministrów Sprawiedliwości zalecamy. (podp.) FREDERYK AUGUST,

przez Króla Minister Sekretarz Stanu Stanisław Breza.

(L. S.) Zgodno z oryginałem: Min. Sekr. Stanu Stanisław Breza.

Minister Skarbu

Na mocy Dekretu JKMc. dnia 26 Stycznia r. b. zapadłego, w słowach następujących będącego:

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
w Pałacu Naszym w Dreźnie, dnia 26. Stycznia 1808.

Frederyk August,

z Bożej Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski etc.

Na prośbę Ministrów Naszych Woyny i Policyi, chcąc zapobiec dezercyom Woyska Naszego w Xięstwie Warszawskim, zabezpieczyć spokojność publiczną od podobnych włóczęgów i zachęcić mieszkańców do imania zbiegów wojskowych, postanowiliśmy, iak następuje:

Artykuł 1. Każda gromada, Włościanin lub inny mieszkaniec Xięstwa Naszego Warszawskiego, który przytrzyma i odda najbliższey komendzie wojskowej dezertera z Woyska Naszego Xięstwa Warszawskiego, odbierze w nagrodę Złotych polskich trzydzieści.

Artykuł 2. Prefektowie Departamentów i Podprefektowie Powiatów, w których dezerterski poymany został, są upoważnieni za okazaniem kwitu autentycznego od komendanta odbierającego dezertera, wypłacić każdemu pomienionemu Złotych polskich trzydzieści.

Wykonanie téj Naszey ustawy Naszym Ministróm Woyny i Policyi i Spraw Wewnętrznych, w czem do którego należy, zalecamy.

(podp.) FREDERYK AUGUST

przez Króla Minister Sekretarz Stanu Stanisław Breza.
Zgodno z Orginałem Min. Sekr. Stanu Stanisław Breza.

Upoważnia Deputacya Administracyina Departamentu Łomżyńskiego, ażeby za okazaniem kwitu autentycznego od komendanta odbierającego dezertera Zł. pol. 30: za każdego z kassy swego Departamentu lub z kassy Powiatowych, na rachunek z kassy Departamentowey, gdzie bliżey lub dogodniéy imającemu dezertera będzie wypłacać, i w expensa extraordinaryne zapisywać zadysponowała, takowe Urządzenie aby doszło każdego wiadomości, Deputacya Administracyina Łomżyńska po miastach, miasteczkach i wsiach z ambon publikować rozkaże.

w Warszawie, dnia 4. Marca 1808. (podp.) T. Dembski, M. S.
S. Sokołowski S. J. S.

Dokończenie Urządzeń JO. Xięcia Ministra Woyny.

ODDZIAŁ II.

O Spadkach Wojskowych należących do Korpusów wszelkiéj broni. Zold zaległy dłużny Zolnierzowi należy do spadku i puścizny po nim i powinien być obięty Rewią aż do dnia zgonu.

To samo rozumie się względem Officerów, którzy umrą w Szpitalach albo za urlopem. Inspektorowie, albo Podinspektorowie Popisów, są upoważnieni przy naypierwszey Rewii po zgonie Officera przyzwać go do płacy, i zapłacić kazać zold iego, aż do dnia zgonu inclusive, za okazaniem sobie wyciągu pogrzebowego, i dowodów prawnych dziedzictwa.

Co się tycze Podofficerów i Zolnierzów, zaraz po ich zgonie Kapitan każe wobec siebie zamknąć rachunek każdego z nich zmarłego, i rozpoznać stan iego tornistru lub mantelzaka, każe sprzedać rzeczy w nich znajdujące się i dochód z sprzedaży onych, iako i odciąg na Masę bielizny i obuwia, odda do Massy ogólnéj, i do Massy Kompanicznéj.

Krewni przeto nie mają Prawa po zgonie Podofficerów i Zolnierzów do innego iak do Oyczystego spadku, chyba żeby pozostał się po nich zold zaległy, albo rzeczy lub pieniądze, które z domu odebrali.

Jak prędko Wojskowy należący do Korpusu zemrze w śród kraiu, należy Sędziego pokoju okręgu mieysca, natychmiast o iego zgonie uwiadomić, żeby popieczetował wszystkie rzeczy zmarłego. Pieczęci powinny być w naykrótszym przeciągu czasu odieté w obec Officera od rady Gospodarczey upoważnionego, który dziełu temu będzie przytomny, napisze wywód słowny o przeznaczeniu rzeczy; sprzedaż dopełnić się ma wedle ustanowionych przepisów, a dochód z niéj ma być złożony w kassie rady Gospodarczey i oddany Dzieciom zmarłego.

Jeżeli wojskowy umrze za granicą kraiu, Dowódzca Korpusu, albo Officer naystarszy stopniem, przytomny na mieyscu, powierzy obowiązki Sędziego Officerowi przez siebie wybranemu, który popieczetuje rzeczy, następnie odpieczetuje, rozgatunkuje, i przystąpi do ich sprzedania.

W przypadku, gdyby wojskowy zmarły za granicą zostawił w Korpusie, gdzie służył, jedno lub więcéj dzieci, a matka nie była tam przytomną, rada Gospodarcza obowiązana jest natychmiast jednego z Officerów wyznaczyć za Opiekuna doczesnego, którego obowiązek sięgać się będzie tylko do urzędzenia z korpusem interessu małoletnich. Officer ten powinien dać znać nieodwłócznie o zgonie Oycy dzieci, których jest opiekunem, iego krewnym, żeby stósownie do prawa mógł być ustanowiony dla nich opiekun, który skoro mianowany będzie, obowiązki Opiekuna Officera ustąpią z prawa, winien jednak pierwey zdać sprawę z doczesnego swego Opiekunstwa.

Rzeczy pozostałe po wojskowych zmarłych w szpitalach, których cena nie przenosi złotych 75. nie potrzebują być pieczętowanymi, przedać ich ma nastąpić nie odwołanie bez wydatków przez Kommissarza Woennego w przytomności Ekonomo, Szafarza, albo zawiadowcy, i wartość z przedaży pochodząca być tymczasowie oddana do kassy Szpitala pod odpowiedzialnością zwierzchnego Zawiadowcy.

Co się tycze rzeczy, których wartość przenosi złt. 75, te podlegają formalnościom zwyczajnym: przedaż ich odbywa się równie w przytomności Ekonomów, albo Szafarzów szpitalów w czasie i wedle prawideł przez Prawo urządzonych. Wydatki zaśle przyczytane być powinny na rachunek spadku. *Succession.*

Summy, które się znajda po zgonie, albo po odcięciu pieczęci, iako i summy pochodzące z sprzedazy rzeczy, powinny być przez Ekonomo, albo Zowiadowcę złożone w kassie korpusu, naydaley w przeciągu iednego miesiaca, rachuiąc bądź od zgonu, bądź od odjęcia pieczęci, albo ich przedaży wedle przypadku.

Zadna puścizna ani spadek nie mogą być wydane następcom, ani tym, którym zmarły odkazał, dopóki nie złożą dowodów dostatecznie prawnych, i urzędowych, że się spadek lub odkazanie im samym, a nie komu innemu należy.

Pod pieczęć ani pod przedaż nie podpadaia, iak rzeczy stanowiące własność Wojskowego zmarłego; broń, ubiór i inne szczegóły należące Korpusowi, powinny onemuż być oddane, a w przypadku odległości Korpusu, w magazynie rządowym, albo innym pewnym składzie złożone.

Dziedzice i następcy zmarłego nie mają żadnego prawa do tych rzeczy, chociaż ich używał nieboszczyk.

Jeżeli zmarły nie zostawił po sobie dzieci ani krewnych w stopniu prawnego następtwa, wartość rzeczy przedanych, należy iego małżonce nierozwiedzioney, jeżeliby go przeżyła, a gdyby téy nie było, puścizna po nim staie się własnością Stanu według brzmienia Artykułów 765 i 768. Księgi III. Kodexu Napoleona.

Rady Gospodarcze i Inspektorowie Popisów powinni nadto zatwierdzić urzędownie stan spadku Officerów zaraz po ich zgonie, i uprzedzić o tém ich krewnych, a gdyby im wiadomi nie byli, Prefekta zamieszkania umarłego.

Kiedy Officer umrze w wojsku, Szef Batalionu albo Szwadronu tygodniowy, udać się ma do iego namiotu lub kwatery, sporządzić Inwentarz iego rzeczy i Ekwipażu i one popieczętować. Może ich oddać

Dziedzicom, jeżeli się znajduia dostatecznymi dowodami opatrzeni, i chcą natychmiast popłacić długi spadkowe; jeżeli ich nie ma, przystąpi z pilnością do przedania ich przez Aukcyę.

Od każdego złotego odciąga się grosz miedziany ieden na wynadgrozienie Pisarza; potym zaspokoia się wydatki pogrzebowe, zasługi służących, to co winien być może Korpusowi, iako i Markietanom do wojska należącym.

Resztę pieniędzy spadkowych Szef Szwadronu albo Batalionu złoży w kassie korpusu z dołączeniem Inwentarza i dowodów służących do usprawiedliwienia poczynionych wydatków, złoży także rzeczy nie przedane i papiery, iżby to wszystko mogło być oddane prawym zmarłego Dziedzicom albo umocowanym od nich Pełnomocnikom.

Co się w pierwszym oddziale rzekło o broni i testamentach, rozciąga się do wszystkich wojskowych korpusów wszelkiey broni.

ODDZIAŁ III.

O Spadkach Officerów reformowanych i Wojskowych z pensyą odstawionych en retraite.

Przywilej testamentowania Wojskowego nadany Wojskowym w ciągu wypraw Woennych, nie może się rozciągać do Officerów reformowanych, ani do wojskowych co przez wzgląd na zasługi, odstawieni zostali z pensyą: *en retraite* ani do Inwalidów, o których będzie niżej pod ich własnym tytułem. Ci wszyscy wchodzą w rząd innych Obywatelów i ich Akta powinny być sporządzone podług prawa iak tu brzmi następnie: *post missionem vero veterani, vel extra castra alii, si faciunt ad hunc militantes testamentum, communi omnium Civium Romanorum jure id facere debent.*

Wierzyciele, krewni, albo mający iakie prawo do Officeru reformowanego, albo Wojskowego odstawionego: *en retraite* mogą odebrać zaletę iego pensyi *de reforme*, albo *de retraite* do dnia iego zgonu, stosując się do przepisów wyżej o Spadkach Wojskowych ustanowionych.

Wypłata iednak nie może nastąpić iak za okazaniem:

1mo Mandatu wydanego od Kommissarza Woennego.

2do Wyciągu pogrzebowego Osoby zmarłej.

3tio Dowodów stanowiących prawo do dziedziczenia po zmarłym.

4to Nakoniec Kwitu dziedziców podług wzoru prawem przepisanego.

ODDZIAŁ IV. O spadkach Wojskowych i Inwalidów.

To co się wyżej mówiło o spadkach Officerów reformowanych i Wojskowych odstawionych, stosuje się do Inwalidów.

Tak prędko wojskowy Inwalid umrze, Rada Gospodarcza powinna zesłać jednego z członków i w przytomności jego kazać spisać przez Adiutanta, albo innego Officera Inwentarz wszystkich rzeczy po zmarłym pozostałych.

Pieniądze gotowe mają być odesłane do kasy Kwatermistrza, a rzeczy powierzone jednemu z Officerów, który utrzymywać powinien ich register i być za całość ich odpowiedzialnym.

Spadek powinien być oddany Dziedzicom zmarłego w przeciągu trzech miesięcy, od jego zgonu rachowanych. Rada Gospodarcza obowiązana jest uwiadomić o zgonie krewnych zmarłego, jeżeli iey są wiadomi; a jeżeli nie? uwiadomić Prefekta Departamentu mieszkania, albo pobytu zmarłego.

Po upłynieniu trzech miesięcy rzeczy będą sprzedane, rachunek sporządzony i zamknięty. Pozostałość majątku pożyczona będzie przez Radę Gospodarczą na hypotekę, za której pewność pozostanie w odpowiedzialności, iżby w przypadku zawiązania się prawych zmarłego Inwalida Dziedziców mógł im być spadek w kapitale oddany, a procent użyty dla zaślania ubogich Wdów Inwalidów, kilkorgiem dzieci obarczonych, o czem wszystkiem Rada Gospodarcza obowiązana jest donieść Ministrowi Woyny dla czuwania żeby się Prawu we wszystkiem zadosyć stało.

w Warszawie, dnia 28. Lipca 1808.

(podp.) Józef Xiążę PONIATOWSKI.

(L.S.) Zgodno z Oryginałem Gen. Zastępcy Min. Woyny HEBDOWSKI.

Prefekt Departamentu Łomżyńskiego.

Wzywam W. Podprefekta, aby zbiegłego z aresztu Lubelskiego i Siedleckiego Woyciecha Jezińskiego, o zabójstwo obwinionego, w swym Powiecie, podług załączonego opisanja, fizognomii, śledzić rozkazał, i wysłanego do Sądu Lubelskiego i Siedleckiego pod ścisłą strażą dostawił, i mnie o skutku niniejszego zlecenia zawiadomił.

w Łomży, dnia 15. Lutego 1812.

Lasocki.

Wierzbicki, Sek. jen.

Woyciech Jeziński, rodem z Ryk, Powiatu Siedleckiego, lat 24, religii katolickiej, żonaty, ma Syna jednego małego, jest wzrostu wielkiego, twarzy pociągłej śniadej, nosa dużego, oczów siwych, włosów ciemnych, miał na sobie koszulę iedną, spodnie płócienne iedną, kamizelkę sukieną czerwoną, sukman siwy, kapelusz okrągły i butów parę.